

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski Prijatelj“. Uredništvo „Zarje“ je v Trstu Via dell'Acquedotto št. 91. (pritličje). Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi „Družinski Prijatelj“. Rokopisi se ne vračajo, ne frankirana pisma se ne sprejemajo.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, ulica delle Poste št. 9. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s prilogo je za vse leto naprej po pošti K 6.— za pol leta K 3.— Posamezne številke po 6 v. Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno peti vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno-hranilnični račun št. 64139.

Ob cesarjevem jubileju.

Minola sredi se je razvila v prav svečan ljudski praznik velike družine avstrijskih narodov. Kakor smo videli na lastne oči in kakor nam pravijo poročila od blizu in daleč, je bila šestdesetletnica vladanja našega presvitlega vladarja ne le njegov jubilej, ampak jubilej avstro-ogrske monarhije.

In povsem naravno. Saj je usoda Avstrije v zadnjih 60 letih v marsičem res tesno združena s cesarjevo osebo. Vladar sam je osebno položil temelj konstitucionalnega vladanja. Iz malega pa je ga obsega se je razvila zbornica poslancev v današnjo korporacijo, ki po splošni in enaki volivni pravici predstavlja vse sloje avstrijskih narodov. S tem je pokazal cesar, kako visoko ceni prostost in zrelost svojega ljudstva.

Priprost delavce, rokodelce, oskrbnike, kmete, učitelje, duhovnike, meščane, vsi naj bi si po njegovem namenu podali v postavodajalnem zastopstvu roke v bratski slogi na skupnem delu za blagor in mir vseh različnih narodov. V marsičem je že videl naš sivolasi cesar vsaj deloma uresničene svoje blage namene in želje. Za delavca, obrtnika in kmeta se je že marsikaj izboljšalo. Kmet se je po mnogih deželah gospodarsko okrepil in ne dajo se več delati postave brez njegovih poslancev. Delavcu pa, ki je bil pred 60 leti samo suženj in stroj se pripravlja prav sedaj postava, ki naj ga v slučaju onemoglosti in starosti varuje krempeljev nezumljenega kapitalizma. V tem pogledu je Avstrija brezdvomno prehitela druge svoje mogočne evropske sosedice.

Ko je pred 60 leti Franc Jožef v knez nadškofijski palači v Olomucu na Moravskem prijel v roke avstrijsko žezlo, so bili za Avstrijo pač hudi časi. — Na Italijanskem in Ogrskem upor, v osrčju Avstrije silni notranji boji. Žal, da je tudi leto 1908 v marsičem podobno letu 1848. V slovenski prestolnici je tekla na ulicah slovenska kri, na Češkem so hudi nemiri, na vseučiliščih krvavi boji, mesto parlamentarnega ljudskega ministrstva imamo tujcem v zasmeh uradniško ministrstvo, nazunaj pa obeta mednarodni evropski položaj malo dobrega. Najhujše za Avstrijo so pa vedni narodnostni boji, ki se niso do danes prav nič ublažili, temveč v zadnjem času celo poostri. Nekoliko so

tega krivi vladni možje, ki so še do danes sanjali in hočejo še sanjati o nekem nadvladju Nemcev v Avstriji, nekoliko pa je zakrivilo splošno pomanjkanje samozatajevanja v zahtevah med različnimi narodi. — Le tedaj, če zavlada pravica in enaka mera za vse, ter zavest skupnosti, bo Avstrija srečna. Druge poti res ni. Bog nas je dal tu v Avstriji tako različne narode, da ne bo miru, dokler ne bomo vsi, ne le v paragrafu, ampak v resnici pred postavo enakoveljavni in dokler ne bomo znali tudi med seboj malo potrpeti in odločati tam, kjer se more in sme.

Te pravice in tega samozatajevanja pa uči posameznike in cele narode samo krščanska moralna. Le duh krščanski nalaga oblastnikom povesti pravičnost do podložnikov tudi takrat, če je težavna, in le sveta vera je v stanu brzdati v posamezniku sebičnost in ublažiti v celem narodu ono divjo in slepo furijo, ki vidi le sebe, bližnjega sosedu pa le tedaj, če je treba udariti po njem. O da bi to spoznali vsi narodi vzgojitelji in voditelji in se tudi po tem ravnali! — Ne poznamo hujših brezdomovincev in anarhistov, kakor so oni, ki brezvestno izpodkopljujejo v posameznih narodih ta jedini temelj narodnostnega sporazumljenja v Avstriji.

Naše patriotično delo bodi torej utrjati v ljudstvu pred vsem pravo pristno versko življenje. Če to zanemarjamo, potem pa le nikar ne pričakujemo bolj mirnih časov tu pri nas, kjer pokajo že samokresi proti c. kr. glavam.

Ne zgublajmo poguma. Avstrija je prebolela še hujše krize, upati smemo, da bo tudi sedanj. Zdravo krščansko jedro v avstrijskih narodih ne bo zamrlo, ampak pomladilo se bo in vzkičilo bo novo življenje. Minola sredi nam je porok, da ni izgubilo krščansko ljudstvo smisla skupnosti in ljubezni do vladarja; neprisiljeno, odkritosrčno je praznovalo cesarjev jubilej. Množice so šle kakor ob velikih praznikih v hram božji in iz mnogih src se je dvigala vroča molitev k Bogu za cesarja in našo skupno domovino.

Slovenci, Slovenke!!!
Pristopajte k S. K. S. Z!

Skozi stekleno šipo so namreč videli v sredi palice živo, popolnoma črno, strahovito veliko pošast, ki je imela grozovite rogove, noge pa oborožene z dolgimi zakrivljenimi kremplji ter debelo, ostudno kosmatinje po celem telesu.

Kdor jo je pogledal, se mu je zdelo, kakor da mahoma steguje proti njemu svoje kremplje in nevarne rogovile ter ga preti napasti. Zato tolik strah.

Kaj je to, ni vedel nikdo razložiti. Le nek dijak je modroval, da to kar je v palici, ne more biti telesno bitje, ker je veliko večje, kakor palica, v kateri je, da torej mora biti netelesno bitje, to je kak duh sam.

Temu modrovanju so pritrdili vsi ter bili docela edini, da je v palici sam peklenšček. Jezuit, tako so razsodili, je bil silen čarovnik ter e imel oblast čez hudiča, katerega je nosil s seboj gotovo le iz slabega namena.

Kmalu se je zbrala vsa vas okrog hiše, in vse je govorilo o jezuitu-čarovniku in oblast čez hudiča, ki ga je vsakdo videl na lastne oči. Vaški sodnik pa je sklenil:

Umrli jezuit ni vreden cerkvenega pogreba, ampak sežgati ga je treba! Vaščani pa so kričali: „Takšni so vsi jezuitje, vsi duhovniki, pojdi in iztirajmo jih vse iz naše dežele, da ne bodo hudiču izdali nas in naše domovine.“

In jeza in sovraštvo sta se naglo širila dalje in dalje.

Politične vesti.

DRŽAVNI ZBOR.

Poslanska zbornica je imela dne 26. novembra prvo sejo. Novo uradniško ministrstvo se je predstavilo zbornici.

Ministrski predsednik Bienenrth je razvijal svoj program. Glavna naloga njegove vlade je, sestava parlamentarnega kabineta, ker mora imeti vlada zanesljivo večino za izvrševanje velikih del. Stranke naj sedaj imajo premirje napram provizorični vladi, da rešijo najnujnejše stvari: proračunski proračunski provizorij, aneksijska predloga in trgovinska pooblastilna predloga. Bienenrth je obljubil, da predloži tudi jezikovni zakon, ki naj bi bil podlaga za s porazumljenje med Nemci in Čehi. Na koncu so ministrskemu predsedniku ploskali krščanski socialci. Na to se je oglašil k besedi Klofač. Komaj se je začelo njegovo ime, so začeli ropotati nemški socialci in kričati: „Macš v Srbijo!“ „Veleizdajalec!“ Češki radikali so odgovarjali z glasnimi klici: „Živela Srbija!“ Temu klicu so se pridružili tudi nekateri Hrvatje, na čelu jim Biankini, ki so kričali: „Živela Srbska!“ Češki radikali so kričali: „Proč z roparjem!“ „Proč z aneksijo!“ Te demonstracije so trajale pet minut. Poslanec Klofač je predlagal, naj se o Bienenrthovem govoru otvori debata. Predlog je bil odklonjen. Za predlog so glasovali samo češki radikali, češki agrarci in Rusini.

Zbornica je pričela razpravo o proračunskem provizorju. O temeljevalje nužnost proračunskega provizorja je poslanec princ Liechtenstein omenil velikih nalog, ki čakajo zbornico in ki jih zamore rešiti le parlamentarno ministrstvo. Prečitane so bile došle vloge. Med temi se nahajajo tudi nujni predlogi glede najnovejših dogodkov na dunajskem vseučilišču ter glede dogodkov v Pragi. Ljubljani, Ptuj in Celju, potem nujni predlog glede prvega čitanja zakonskega načrta o socialnem zavarovanju in konečno veliko število interpelacij, med temi italijanske glede dogodkov na dunajskem vseučilišču.

V soboto ob 1. uri popoldne je imela poslanska zbornica slavnostno sejo, v kateri je izrazila svojo udanost presvitlemu cesarju o priliki 60-letnega vladanja.

Ko so vaščani ogledovali to čarodejno palico ter obsojali vsak po svoje jezuite, ali duhovnike sploh, pride v isto vasico nek drug učenjak. Učenjak se smeji ter noče ničesar verovati o njihovem peklenščeku v palici. Peljejo ga torej k oni hiši, češ, naj se prepriča na lastne oči.

Ko pa možu podajo zloglasno palico, se ta na glas smeji in pravi:

„O vi nespametni, ali še res nič ne veste o iznajdbi mikroskopa! To je mikroskop, mikroskop je to!“

Ker pa so vaščani to besedo ravno tako malo razumeli, kakor stvar samo, godila bi se skoraj tudi temu učenjaku slaba, kajti že so nekateri vpili:

„Ubijmo ga, tudi ta je čarovnik, tudi ta drži z jezuitom.“

In mož se je rešil le s tem, da je glasno klical:

„Stojte, čakajte, saj vam bom vse takoj razložil in pokazal.“

„Vzel je mikroskop, odvil povekšalno steklo, obrnil palico in iz nje je prikobacal mlad rogač, navadni keber, kakor so jih vaščani videli vsepo vsod.“

Kajpada so se zdaj vsi smejali rogaču, ki je ponosno korakal po mizi, pa tudi svoji nevednosti. Na krivico, katero so delali umrlemu jezuitu, seveda ni nikdo mislil.

Ta zgodbica, kakor smešna tudi je, ima ven-

LISTEK

Peklenšček v palici.

Kardinal Sfondrati, sloveč pisatelj iz reda benediktincev, pripoveduje to le smešno dogodbico:

Nek jezuit, z imenom oče Taner, pobožen in učen mož, je potoval v svojo domovino, da bi si v svežem domačem zraku okrepdal svoje slabo zdravje. Toda med potjo popolnoma onemore ter v neki neznatni vasici umrje. Takoj je prišla v hišo, kjer je umrl jezuit, vaška komisija obstoječa iz župana in najuglednejših vaščanov, ter začela popisovati imetje rajnega učenjaka. Seve niso našli dragocenosti: molitvenik in nekaj nerazumljivih knjig, rožnivenec, križec, nekaj perila. Posebno pozornost je zbudila neka črna palica, ki je bila v torbi jezuita.

To mora biti nekaj skrivnostnega, tako so brž razsodili. In ko je nekdo zapazil na koncu palice stekleno okence, so bili vsi prepričani, da je bil jezuit čarovnik ter s to palico zapovedoval hudiču.

Strah in groza sta vse obšla, ko je nekdo pričujočih pogledal skozi omenjeno okence v palico, na to pa smrtno obledel ter z groznim krikom odskočil.

Ravno tako se je zgodilo vsem drugim, ki so pogledali v palico,

NARODNA ZVEZA.

„Slovenski klub“ in Zveza južnih Slavena“ sta se po dolgem posvetovanju strnila v taktičko enoto, „Narodna zveza“. Pri tem je šlo zato, da moreta v tistih stvareh, ki so vsem Slovenem skupne, tudi skupno nastopati, da moreta skupno delovati. Ni pa šlo za slogo ali kak kompromis. Oba kluba ostaneta zase popolnoma avtonomna, samostojna, in imata tudi vsak svojega načelnika. V lokalnih in gospodarskih stvareh sta pa čisto prosta. — Za skupno taktičko postopanje sta se odločila na podlagi pravil, katere je sestavil dr. Šušteršič.

PO PRAŠKIH ULICAH TEČE KRI.

V ponedeljek popoldno so se ponovile demonstracije v Pragi. Prikope so zasedli češki dijaki in češki radikali. Nemški burši so pa kljub temu izzivali in pričeli bumel. Seveda so Čehi demonstrirali. — Orožništvo je izpraznilo Prikope. Češke demonstrante je pozdravljala z robcem grofica Aichelburg. Manjše češke demonstracije so trajale celi dan. Zvečer ob šestih so se obnovile demonstracije. Na izzivajoče burše so Čehi metali kamne. Ko so pričeli burše ščititi policisti, so tudi na nje metali kamne. Orožniki so izpraznili Prikope. Demonstranti so se umaknili na trg Sv. Vavla, kjer so metali kamne na policijo. Neki policist je bil ranjen nakar so nastopili policisti na konjih z orožjem. Demonstranti so pa le še metali kamne na policijo. Policija nastopi nato skrajno brezobzirno in maha s sabljami po demonstrantih. Množica beži. Več jih pade. Množica in policija dirja čez nje. Ranjenih je 15 oseb.

V sredo je bila proglašena nad Prago in okolico nagla sodba.

BALKAN.

Položaj na Balkanu je čedalje bolj resen. Bojkot avstrijskega blaga na Turškem raste in ni nade, bi v kratkem nastal preobrat na bolje. Avstrijsko ministerstvo vnanjih reči se je obrnilo na Francijo, naj intervenira pri Turčiji, da bo opustila bojkot. Francoski minister vnanjih reči je odgovoril, da bi prav rad to storil, da pa ne more, ker ve, da bi bil vsak korak brezuspešen, dokler se vse avstro-turški spor ne predloži evropski konferenci v rešitev. V interesu avstrijske industrije in v interesu miru bi bilo, ako bi se čimprej sklicala ta konferenca in ako bi Avstro-Ogrska storila prvi in neizogibni korak, se s Turčijo sporazumeti. Naša diplomacija pa noče še o tem slišati. Avstrijski poslanik v Carigradu pojde na dopust, rezervisti 15. voja so ostali pod orožjem in govori se da ostanejo letos pod orožjem tudi vsi nadomestni rezervisti. To so vse zelo resna znamenja, da so nevarni časi. Visoki diplomatje in generali delajo samo visoko politiko — mislijo morda na vojsko in upajo na zmago. Na to pa ne pomislijo, da četudi Turke na bojnem polju premagamo, da je pa nikakor še ne moremo prisiliti, da bi kupovali naše industrijske izdelke. S silo se ne da v tem vprašanju nič opraviti, vse bi se pa dalo doseči potem mirnega sporazumljenja, pametne pogodbe in sprave.

dar za nas nek resen nauk. Mi ljudje namreč kaj radi devamo slabosti in pregreške drugih v mikroskop, ki vse neizmerno povekša. Kaj so navadno vse one strašne hudobije, gorostasne pošasti, nezaslišani grehi, ki se širijo tolikokrat o bližnjem, dandanes še najrajši o duhovnikih, od ust do ust, morda celo iz časopisa v časopis, kaj vse drugo, kakor tak rogač v mikroskopu?

Vzemi povekšalo steklo proč, in ostalo bo k večjemu kaj smešnega, ali kaj navadnega vsakdanjega, kaj takega, česar vidiš vedno dovolj na sebi in na drugih. Ne glej skozi mikroskop na druge, in videl boš morda le navadne človeške slabosti in napake, ki zaslužijo k večjemu tvoje sočutje, tvojo prizanesljivost, tvoje usmiljenje. Toda koliko je še dandanes takih vasi, trgov in mest, ki nočejo nič vedeti o iznajdbi mikroskopa, ki nočejo premisliti, da čim več jezikov o kaki stvar govori tem drugačno se nam kaže, kakor je v resnici, skozi tem več mikroskopov jo gledamo — —

K o n e c.

Na to veliki politiki in strategiji ne mislijo in čas beži. Druge države ta čas dobro izkoriščajo in si na vse moči prizadevajo, da s svojimi izdelki stopijo na naše mesto. Ko se bomo morda po dolgem času pogodili — nam to tudi ne bo več pomagalo, ker bodo Turki imeli takrat že druge liferante za za svoje potrebe. Za to se bomo pa morali zahvaliti našim birokratom in pa tudi poslancem, ki v parlamentu še niso zahtevali najmanjšega pojasnila o balkanskih razmerah.

PO ANGLEŠKIH NASELBINAH VRE.

Angleški vojni svet je sklenil, da proglasi v Vzhodni Indiji vojno stanje. Odpravijo se porotna sodišča. Proti zarotnikom bodo sumarično postopali. Politiške oblasti dobe več moči. Položaj v Indiji je torej jako resen. Indijski podkralj je zato nenadoma prekinil svoj dopust na Angleškem in je odpotoval v Kalkuto. Vse kaže, da se Indijci pripravljajo na vstajo, da se otresejo angleškega gospodarstva. V Indiji že tako vre, da ne sme brez spremstva nobena Evropka na cesto — Evropec pa tudi ne, če ni oborožen od glave do nog. A ne vre zgolj v Indiji, tudi Egipčani se kretnajo. List „Lawa“ v Kajiri poroča, da odpošljejo Egipčani prošnjo za ustavo, ki ima 13.000 podpisov. Arabci so si osnovali tajni odbor, ki povzroči vstajo, če Angleži Egipčanom ne dovolijo ustave. Da pa Avstralci čakajo le ugodne prilike, da se otresejo angleških okovov, je pa itak splošno znano.

NOVICE.

n Prevzvišeni gospod škof se je v ponedeljek povrnil iz Dunaja, kjer se je udeležil škofovskih konferenc in slovesne poklonitve na cesarskem dvoru. V sredo je daroval povodoma cesarjevega jubileja pontifikalno sv. mašo v stolnici sv. Justa ob navzočnosti oblastnih. V četrtek opoldne se je poklonila škofu v njegovi palači duhoščina, in mu čestitala k imendnevu.

n Odlikovanje. Sv. Oče Pij X. je imenoval preč. gospoda bogoslovnega profesorja Dr. Aleša Ušeničnika v Ljubljani za svojega komornika. No voimenoivanemu monsignorju čestitamo iskreno!

n Umrl je v Kamniku na Kranjskem gospod Alojzij Peterlin, posestnik, pasar in zlatar. Pokojni je bil mirna, blaga duša, ljubljen od vseh, ki so ga poznali, prikljupljiv vsakemu, kdor je z njim občeval; predvsem pa je bil zelo skrben družinski oče. Mnogo cerkva po Slovenskem je oskrbel s cerkvenimi deli in gotovo se ga bodo starejši gospodje dobro spominjali. — V soboto, dne 28. novembra zjutraj je šel še volit občinski zastop, ko se je vrnil domov, je nenadoma preminul — zadela ga je kap. Dosegel je visoko starost 79 let. Pokojni je bil oče č. g. kapelana v Jelšanah. Blag mu bo di spomin! Žalujemo družini naše iskreno sožalje.

n Prva seja penzijskega zavoda za zasebne uradnike. V soboto se je v Trstu vršila prva načelnišvena seja tega zavoda. Vdeležili so se je vsi člani razun dalmatinskega odbornika g. Vidoviča. Mesto zadržanega dr. Kreka je prišel substitut dr. Rybar. Po kratkem pozdravu predsednika dr. Pitacco podala sta oba slovenska člana, dr. Rybar in Škrbinec, izjavo, da si zavarujeta pravico govoriti v slovenskem jeziku, da pa se bosta v olajšanje razpravljanja posluževala tudi jezikov, razumljivih ostalim članom. Potem ko je bil začasno odobren od ministrstva predlagani opravični red, je bil izvoljen podnačelnikom g. Leopold Brunner, v odseke so bili izvoljeni tudi slovenski zastopniki dr. Krek, Škrbinec in Vidovič. — Glede imenovanja uradnikov je predlagal dr. Rybar, da se razpiše natečaj. Predsednik pa je opozarjal, da je z ozirom na kratki rok do začetka poslovanja potrebno, se vsaj tri uradnike takoj začasno imenuje, nakar je večina odločila v smislu predloga predsednikovega, da se imenovanje teh treh začasnih uradnikov prepusti upravnemu odseku. Temu predlogu sta se upirala dr. Rybar in Škrbinec, zahtevaje, naj imenovanje izvrši odbor. Obveljal je predsednikov predlog s 4 proti 3 glasom. Jeden odbornikov ni glasoval. Na predlog g. Škrbineca se je sklenilo, da mora vsaj eden teh treh uradnikov znati slovenski in vsaj eden hrvaški. Vsprejet je bil še predlog g. Brunnerja, da se imenuje tudi eno pisarico na stroju in enega slugo. Glede ostalih uradnikov se ima razpisati natečaj. Najetje prostorov in nakup pohištva se je prepustilo upravnemu odseku.

n Razsvetljava na predvečer cesarjevega jubileja je bila po Trstu z malimi izjemami splošna in lepa. Ogledali smo si po vsem mestu. Staro mesto je imelo po svoji navadi vse polno lučie,

balončkov in zastavic razobešenih. Na „Corso“ in sosednih ulicah je bila razsvetljava bolj redka. „Piccolo“ se je pa zvil v popolno temo. Lepa razsvetljava se je videla iz trga pred veliko vojašnico gor po rojanskih hribih in Škorklji. Lepe transparente smo opazili na pročelju tržaške posojilnice in na borzi. Bogato razsvetljene so bile javne državne palače, državne (ne komunalne) šole in namestniška palača; magistrat je bil le za silo razsvetljen. Na balkonu škofijske palače smo opazili umetno iz električnih lučie sestavljen cesarski grb s krono. Ves del mesta krog starega sv. Antona je bil bogato razsvetljen. Nepregledna množica občinstva je korakala z obema vojaškima godbama po mestu, pravo mravljišče pa je bilo na glavnem trgu in ob morju pred pomolom sv. Karla, kjer so se spuščali umetni ognji.

n Ženska Marijina družba — Opravičeno bode misliti, da v nas ni več življenja, ker že tako dolgo o nas ne slišite glasu. In vendar ni tako. Mi enakomerno naprej rijemo. Le zebe nas v prsteh, da se nam ne da vzeti vedno pero v roke. V nas je vsako nedeljo in praznik popoldne smeh in veselje, deklamirajo S. Gregorčiča, A. Hribarja, in A. Medveda, slišijo se različni govori. — Pred kratkem vam je neka Dolenjka kar sama spisala in predstavljala trodejansko igro Gozdarico.

8. 15. in 21. p. m. vprizorili sta se na našem družbinem odru igri „Sirote“ in „Najdena hči“. V prvi srečamo sirote, kakoršnih je mnogo na svetu — sirote brez matere pripuščene trdim in usmiljenim srcem. V drugi se nam pred očuje življenje prvih kristjanov, rimljanskih sužnjev in pa njihovih gospodarjev. Igri sta se prav dobro igrali. V naših igrah je viden napredek. Za božične praznike se nam zopet obetajo dve božični igri. Torej do tedaj na svidenje.

n Slovesnost v centralnem semenišču v Gorici. Povodoma jubileja svetega očeta Pija X. in cesarja Franca Jožefa I. so priredili bogoslovci centralnega semenišča v Gorici skupno z gojenci nadškofijskega konvikta „Andreanum“ v dvorani bogoslovnice izredno lepo slovesnost.

O cesarjevem jubileju je govoril prav lepo bogoslovec goriške nadškofije g. Alojzij Remec v slovenskem jeziku.

V hrvaškem jeziku je deklamiral „Visokom svečaru tržaški bogoslovec Franjo Magdič navdušenostjo lepo pesem v slavo Pija X.“ (speval stud. theol. Cecinović.)

O papeževem življenju in delovanju je imel prav lepo sestavljen govor A. Fava (tržaška škofija.)

Govori in deklamacije so se vršili tako natančno, kakor redko kje, kar je mnogoštevilno in odlično občinstvo vsem gospodom, ki so nastopali, priznalo z burnimi ovacijami. — Videlo se je, da so na odru mladi gospodje, ki se pečajo z zvišenimi študiji in se pripravljajo na resnobo življenja. —

Pevski del slovesnosti je pa gotovo prekorajčil nade vseh gostov. Zbori (v vseh jezikih Primorja) in orkester so naravnost elektrizirali občinstvo; in ko so pevci odpeli „Tu es Petrus“ so vsi zahtevali ponovitev. Dirigiral je prav z umetniško roko dr. Tarlao. Zelo prijeten je bil „solo“ g. Seremina (goriške nadškofije) v Perosijevi: „Lode al Signor“, ki se je morala tudi ponoviti.

Pred koncem slovesnosti je stopil na oder preč. monsignor Castelliz, rektor centr. semenišča in prečital brzojave, s katerimi se je izrazila papežu in cesarju vdanost, ljubezen in pokorščina in pozval vse navzoče, naj kličejo trikratni „živio“ na čast jubilarcem.

Zadnja točka je bila živa slika predstavljajoča cerkev, ki blagoslavlja Pija X. in Franca Jožefa I.

Zbor je navdušeno zapel cesarsko pesem na semeniskem vrtu pa so z streljanjem naznanjali Gorici radost, ki vlada v bogoslovnici.

Slovesnosti je prisostvoval prevz. knezonadškof dr. Sedej, stolni kapitel, več duhovnikov, zastopniki politične in vojaške oblasti in mnogo drugega odličnega občinstva.

Slovesnost sama je pokazala, da se goji v centralnem semenišču ljubezen do papeža in cesarja, in da se naši teologi pečajo ne samo s temeljito vedo, temuč tudi z lepo umetnostjo.

n Pomisleki o demonstracijah v Trstu. Piše se nam:

V soboto so bile, kakor že prejšnje tri večere, zopet demonstracije v Trstu. Tolpa „navdušenja“ pijanih kričarjev se je valila po ulicah in dajala duška svojim narodnim čustvom z res lepimi vzkliki: „abbasso il governo“ — abbasso l' Austria — in seveda kot posledica tudi „abbasso i preti“.

Premišljeval sem o teh posameznih vzklikih in jih primerjal med seboj. Kaj imajo opraviti

vendar duhovniki z Avstrijo in vlado, kaj s trbo-
ritimi pobalini, ki se pretepavajo in Bogu čas kra-
dejo po univerzah? A vendar duhovnika se ne
more pustiti na miru, on je vzrok vsega zla na
svetu. Če morda v sedanjih napetih razmerah iz-
bruhne vojska med velesilami, bodo vzrok gotovo
le — duhovniki.

n **Razpis.** Razpisuje se začetkom leta 1908/09
jedna ustanova za 320 kron na leto, ustanovljena
od gospe Sofije pl. Vassal iz Odeše v spomin 50
letnega vladanja Nj. Vel. Cesarja in Kralja Frana
Josipa I. z listom od 24. marca 1899.

Pravico do uživanja te vstanove imajo v prvi
vrsti siromašni dijaki katoliške vere, rojeni in na-
stanjeni v rojanski župniji, katoliške vere, rojeni
in nastanjeni v rojanski župniji, kateri so name-
njeni stopiti v duhovski stan in služiti t. ž. kopers-
ki škofiji.

Mladenci, koji želijo to vstanovo, imajo biti
zakonski sinovi poštenih staršev, avstrijski poda-
niki, zdravi in dobrega obnašanja, ter morajo po-
hajati nemški gimnazij z dobrim vspehom.

Za Rojanci so k uživanju vstanove poklicani
gimnazijski dijaki rojeni in nastanjeni v župnijah
ali kaplanijah tržaške okolice. Za temi pa dijaki
se zgoraj že rečenimi lastnostmi iz katere si bode
župnije na deželi tržaško-koperske škofije.

Vživati se more vstanove od prve latinske
šole do konca gimnazijskih šol. Prednost imajo go-
jenci škofijskega konvikta v Trstu.

Vstanovo podeljuje tržaško-koperski škof.
Prošnje naj se predložijo škofijskemu Ordi-
narijatu v Trstu do 15. januarja 1909 s krstnico
spričevalom zdravnika, dokazom siromaštva in
pa se spričevali dveh zadnjih poluletnih šolskih
tečajev.

Vstanova se izplačuje vsako šolsko poletje
1. maja in 1. novembra proti pravilni pobotnici
pri podpisarstvu.

V Trstu, 24. nov. 1908.

Trž.-koperski škofijski ordinarijat.

n **Jubilejni dar.** Družba sv. Mohorja sklenila
je v svoji slavnostni seji od dne 28. novembra da-
rovati za »slovenskega otroka« svoto 15.000 kron.
Leta svota se tako razdeli: Za koroško šolsko dru-
štvo 6000 K, za Družbo sv. Cirila in Metoda 2000
K, za Šolske sestre v Mariboru 2000 K, za Šolski
dom v Gorici 1000 K, za Marijanišče v Ljubljani
1000 K, za Salezijanski zavod na Rakovniku 1000
K, za Dijaško kuhinjo v Celju 500 K, za Dijaško
kuhinjo v Mariboru 500 K, za Dijaško kuhinjo v
Ptuj 500 K, za Dijaško kuhinjo v Celovcu 500 K.

n **Vreme** bo, kakor obeta luna, tja do Božiča
splošno lepo in suho. Želimo, da nebi imeli prav,
ker je ponekod velika potreba dežja.

n **Spomenik** cesarju so odkrili minolo sredo
v Ljubljani pred sodnijsko palačo.

n **Za božična darila,** božična drevesca, za
uboge itd. ponuja družba Sv. P. Claverja posa-
mezne izvode ilustrovanega misijonskega časopisa
„Odmev iz Afrike“ v povoljnem številu brezplačno
in poštne prosto.

Razširjanje dobrega berila med ljudstvo je
znano najpotrebnejše dobro delo naše dobe. Naro-
ča se: Sv. Petra Klaverja družba za afrikanke
misijone, Trst, Via del Ronco 6. in Ljubljana,
Frančiškanske ulice 8.

n **Velikomestna revščina.** V Trstu je bil po-
klican zdravnik k neki bolnici, ki jo je našel v
prežalostnem stanju. Ležala je na raztrgani slamni-
ci, v kateri je bila gnila slama. Polna je bila mr-
česa. Ker je ženska že dolgo bolna in je trpela
hudo pomanjkanje, je docela onemogla. V sobi bol-
nice, če se sme postrežno bivališče tako imenovati,
ni bilo ni nebenega pohištva. niti stola ne. Zdrav-
nik je dal revico prepeljati v bolnišnico in naznanil
mestnemu fizikatu vse, kar je videl.

n **Ogenj** je pogasil z vinom neki kmet v Tur-
našici pri Bjelovaru. Gorelo mu je gospodarsko
poslopje, vode pa ni bilo v bližini. Kmet, ne bodi
len, nastavi gasilno cev na velik sod vina ter začne
gasiti. Izgubil je 16 hl novega vina, rešil pa si je
hišo.

n **Ponarejena naročila koruze.** Nedavno smo
pisali o veliki množici koruze, ki jo je neko na-
ročil na račun dalmatinskega namestništva s pon-
arejenim podpisom namestnika Nardellija. Na isti
način je bilo naročeno tudi ve vagonov moke. Ni
se šlo za šalo, kakor se je spočetka mislilo, marveč
za dobro premišljeno, slabo izvedeno goljufijo. Zdaj
so prišli krivcem na sled ter zaprli oficijanta pri
namestništvu, Violo, pri katerem so našli več pi-
sem, ki ga kompromitirajo. Na Reki so zaprli ne-
kega Diracca, ki je bil z Violo dogovorjen glede
sprejemanja in odpošiljanja blaga. Otroci, ki so se
igrali na mestnem šetališču, so našli pečat, s kate-
rim so bila naročila opremljena. Bil je zakopan v
zemlji.

n **Sziczynski** duševno zdrav. Sodni zdravniki
so podali izvid o duševnem stanju Sziczynskega.
morilec gališkega namestnika ter izjavili, da je isto
docela normalno in isti vsled tega odgovoren za
svoj zločin. Prihodnja obravnava proti njemu bo
bržkone koncem decembra.

n **Socialisti** gredo nazaj!! — Minoli teden so
imeli socialisti žalostno zborovanje, kar sam „Lavo-
ratore“ pripozna tako le: Pittoni je začel prvi go-
voriti: „Ni veselo, kar Vam imamo sporočiti; ne
smem zamolčati, da je naš položaj žalosten. Naj-
bolj žalostno je, da v decembru „Lavoratore“ ne
more več izhajati. Sredstva so izčrpana — stranka
je v političnem oziru v popolni dizorganizaciji...
Mnogo sodrugov je izgubilo zaupanje, mnogi so
zgubili vsako zanimanje za stranko... Proletariat,
to je priprosto ljudstvo, ki smo ga mi vodili v
boj, se čuti zapuščenega in obupanega... Nevarnost
je, da se pred volitvami najdemo v razkroplje-
nosti... Zato mi odkrito rečemo svojim sodrugom,
da naši poskusi rešiti dnevnik so šli po vodi —
nam je nemogoče delovati — — —“ Tako je na
zborovanju dne 24. m. m. govoril Pittoni — so-
cialistični poslanec. Slaba znamenja! — Zvezda
bledi!

n **Italijanski izstradanci** po Italiji že uganja-
jo take komedije po kraljestvu, da se vsakemu
poštenemu človeku gnusijo. Ti „lačenbergerji“ naj
bi rajo pomislili, koliko milijonov so že izvlačili
in še vlačijo vsako leto čez mejo. Polovico teh
kričavih vseučiliščnikov je morda priromalo do
univerze z denarjem in s podporo, katero nudi
njih starišem ravno Avstrija. Avstrijski iredentovci
ki kričijo „dol z Avstrijo“, ki jih preveč gladi, naj
naj grejo pa v kraljestvo lakote in tam se bodo
spominjali Avstrije, kakor Izraelci egipčanskih
loncev.

n **Semolič obsojen.** V četrtek se je vršila pri
goriškem porotnem sodišču kazenska obravnava
proti Avgustu Semoliču iz Brestovice. Tožen je bil
zaradi poskušenege umora in ropu. — Kakor smo
svoječasno poročali, je Avgust Semolič dne 27. ja-
nuvarja t. l. pri selu Sabliči blizu Jamelj na vo-
zu napadel mlinarja Petra Furlana, na katerega je
dvakrat vstrelil iz revolverja ter ga težko ranil.
Semolič je streljal na Furlana iz namena, da bi
ga umoril in oropal, kajti videl je pri njem v
Plesovi gostilni v Devinu, kjer je Furlan kupoval
smodke več demara, katerega je dobil za moko, ka-
tero je dvakrat na teden vozil iz mline v Devin,
Sesljan in Nabrežino. Ker se ni Semoliču posrečilo
Furlana umoriti in se mu je ta postavil v bran,
je Semolič zbežal in so ga čez par dni prijeli v
Vidmu ter kasneje izročili našim sodiščem. Porot-
niki so Semoliča spoznali za krivega in sodišče ga
je obsodilo na 5 let ječe. Opomniti je, da je Se-
molič živel več let v Trstu ter bil tu čevljarski
pomočnik in se torej tu pokvaril.

n **Listnica uredništva.** Gospodom dopisnikom:
Pišite samo na eno listovo stran in vselej s črni-
lom. — S svinčnikom pisani rokopisi bodo romali
brez pardona v koš. Poročajte hitro in točno!

Jz okolice.

o **Sv. Križ.** Tudi pri nas smo precej sloves-
no praznovali cesarjev jubilej. Občinarji so si omis-
lili za to priložnost dva visoka droga, enega za na-
narodno, drugega pa za cesarsko zastavo. Na dan
slavnosti so se zbrali naši možje z godbo na pros-
tem pred cerkvijo sv. Roka, kjer je zavihrala ce-
sarska zastava. Tu se je svirala cesarska himna;
od tod so šli na prostor, kjer vihra slovenska na-
rodna zastava. Tu je godba svirala več narodnih
komadov. Na to so se vsi korporativno udeležili
slovesne sv. maše. Popoldne po slovesnem blago-
slovu pa je godba dolgo časa svirala na javnem
prostoru na „Krožadi“.

Naročajte in razširjajte „ZARJA!“

Jz Istre.

i **Iz Loke** nam pišejo: Zadnjo nedeljo je na-
pravilo naše vrlo slov. kat. izobraževalno društvo
veselico v proslavo 60letnice vladanja našega cesarja
Ob tej priliki se je tudi otvorila nova društvena
knjižica. Pri veselici je krasno popeval pevski zbor

omenjenega društva pod vodstvom g. Rondiča. V
imenu društva je navzoče prav lepo pozdravil mla-
deci Sever. Videli smo tudi dva kratka prizora:
„Oba junaka“ in „Bolno dete.“ Nato je predaval
urednik Cenčič iz Trsta o zgodovini in pomenu
knjižnic ter se proti koncu dotaknil tudi cesarjevega
ubileja, nakar je pevski zbor zapel cesarsko pesem,
zunaj so pa streljati. Veselica se je zaključila s
tombolo, katera povzročila obilo smeha. — Bila je
to še-le prva veselica, ki jo je priredilo naše mlado
društvo, a vspela je nepričakovano dobro. Vsi smo
se razšli s željo, da bi nas slov. kat. izobr. društvo
prav kmalu zopet razveselilo s kako prireditvijo.

Jz Krasa.

k **Iz Repentabra.** V torek, na praznik M. B.
brezmadežne bomo imeli tu slovesen sprejem 28
deklet v Marijino družbo, ki se je nanovo tu usta-
novila. Slovesnost se začne ob 2 in četrto pop., t.
j. ob tej uri pridejo „k Štefanu“ repentaborska de-
kleta in sežanska M. Družba z zastavo. Na to se
razvije procesija k cerkvi. Ob 2 in pol bo torej
govor, na to vsprejem, pete litanije M. B. in sv.
blagoslov. Vabljeni so tudi druge družbe.

k **Repentabor.** Od 20.—29. nov. obhajal se je
v tukajšnji župniji sv. misijon. Vodila sta ga preč.
gg. Mihael Klančnik in Janez Šporn iz Ljubljane.
Preč. gg. prisrčna zahvala za njuni trud in njuno
požrtvovalnost! Bog in mati božja repentaborska
blagoslovi njuno delo! Udeležba je bila popolna
od strani domačinov; pa tudi ptujcev je prav
mного prihajalo.

Nad vse veličastna pa je bila v nedeljo po-
poldne procesija z Najsvetejšim, ki je oklenila
skoraj popolnoma ves Tabor. Ko nam je prečas-
titi g. vodja za slovo zaklical: „Z Bogom k Bogu“
solzilo se je sleherno oko in zaslišalo se je glasno
jokanje.

Izvrstno so peli ves čas sv. misijona domači
pevci. Zato vsa hvala spošt. g. perovodji Karolu
Purič, pevcem in pevkam.

Vse je bilo v najlepšem redu. Le v nedeljo
kasno zvečer so skoraj prosile neke mlade kroka-
rice iz Opčine, da bi se vzel bič v roke in da bi
se nagnale domov spat.

Razne vesti.

r **Vlom** v uršulinski samostan v Celovcu. V
noči med 8. in 9. listopadom je vlomil nekdo v
samostan; najprej je zdobil nekaj šip na pritlič-
nem oknu, splezal v hišo, rogovilil po vseh pro-
storih, uganjal prismojene šale, strašil ženske in po
skoraj celi uri je odkuril. Čez nekaj dni je prišel
z nekim pajdašem zopet na vrt; a takoj sta oba
zbežala, zagledavši luč v hiši. Okrog polnoči med
17. in 18. t. m. je pa prišel zopet, je zdobil ravn-
no v istem oknu kakor prvokrat štiri šipe, pa ni
mogel v hišo, ker so bile v dotičnem prostoru du-
ri zaklenjene. Napotil se je torej zopet nazaj, a go-
tovo se je v roko ali obe roki urezal, ko je drolil
šipe, kajti bile so steklene črepinje zelo krvave in
krvavo sled je zapustil za sabo do zidu, čez kate-
rega je zbežal.

Kdor pomore tako, da je mogoče prijeti tiste
nesrame tičke, dobi dobro plačilo.

r **Beračica,** ki si prigoljufa 50.000 kron. Na
Reki živi bogata vdova Helena Karlecki. To se
pravi: bogata je bila. Neka beračica — izdajala se
je za Marijo Klesar — jo je pripravila skoraj ob
vse, in sicer na poseben način. Večkrat je prišla
prosjačič k vdovi in pri tej priliki zvedela, da se je
starka zagledala v nekega na Reki zelo znanega
uradnika T. Beračica se ji ponudi za posredovalko.
Vdova sprejme ponudbo. Kmalu ji prinese veselo
novico, da gospod T. tudi simpatizira z vdovo. —
Potem pa se je stvar spremenila. Uradnik je ra-
bil — perila, kmalu nato uro, zlato seveda in na-
zadnje denarja, mnogo denarja. In stara je dajala.
Vsega skupaj 50.000 K. — Pred par dnevi pride
k dovi neki sorodnik, ki se mu je vzbudil sum,
da pri stari teti ni vse v redu. Izprašuje jo in izve
žalostno resnico. Goljufije so bile s tem ustavlje-
ne. Trebalo je priti še goljufici na sled. Ista je iz-
ginila z Reke. Slednjič so jo našli v Rečicah pri
Podgradu, kjer je bivala pri svoji hčeri. Ne piše
se pa Klesar, marveč Eva Lovrečič. — Policijski
uradnik, ki jo je izsledil, je našel v hiši celo za-
kladnico finega perila, zlatnine, mnogo loterijskih
listkov in — 10.000 kron gotovine. Ravno je pre-
gledal te dragocenosti, kar se prikaže tudi „berači-“

ca". Seveda jo takoj uklenejo in izroče sodišču v Podgradu. Tudi pri sinu Lovričičeve so našli mnogo zlatnine in dve škatli „regalitas“. — Uradniku T. se pa še sanjalo ni o ulogi, ki jo je igral. — Vdovo Karleki so postavili radi slaboumnosti pod varstvo.

Književnost.

kn Nove božične skladbe. Ravno kar so izšle P. Angelik Hribar-jeve in P. Hugolin Sattner-jeve »Božične pesmi« za mešani zbor v drugem natisu. Te pesmi se bodo kaj hitro udomačile na naših cerkvenih korih, saj so poljudne in pristnega narodnega duha, kakor pač vse P. Angelikove skladbe, pa so tudi mojsterko delo, kar je P. Hugolinova kompozicija sploh. — Skladbe bodo visoko povzdignile cerkveno petje milih božičnih praznikov in je želeli, da jih ne pogreša noben cerkveni zbor na slovenskih tleh. — Odkar je bil razprodan prvi natis teh skladb, niso imeli naši zbori primernih pesmi, ki bi izražale prava čutila vernikov v tem skrivnostno lepem času. Cena partituri znaša 2 K, posameznim glasovom 50 vin. Skladbo je založila »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani.

Pripomnimo, da bi ta izdaja dobrodošla tudi onim zborom, ki imajo že prvi natis. Ker sta mesto ene izpuščene pesmi uvrščeni v zbirko dve novi in je zadnja pesem prve izdaje prirejena sedaj za mešan zbor.

kn Naš znani skladatelj župnik Jakob Aljaž je izdal V. zvezek svoji kompozicij za moške in mešane zборе. Ocene ne bomo pisali, saj le da čitamo Aljažev priimek, nam je povedano, kaj vsebujejo njegove skladbe. — Posebno moramo omeniti »Stražnike«. Ker je ta pesem zelo času primerna in izraža Aljaževa skladba prav dobro čustva in misli, katere je položil Gregorčič v te svoje kitice, oddaja »Katoliška bukvarna« v Ljubljani to skladbo vsem slovenskim pevskim zborom in društvom tudi v večjem številu na zahtevo brezplačno. Skladba budi v srečo pevca in slušatelja narodno zavest.

kn Vir življenja in svetost, obširnejša izdaja molitvenika »Presveto Srce Jezusovo«, spisal o. J. Pristov, je izšel v zalogi tiskarne Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Cena mehko vezanemu iztisu K 2.—, v usnje vezan z zlato obrezo K 3.20, v platno vezan z rdečo obrezo K 2.60, za družnike 60 vin. ceneje, po pošti 40 vin. več.

Prodajalna katoliškega tiskovnega društva

v TRSTU
ulica delle Poste št. 9

ima na razpolago razne molitvenike v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, podobe male za darilo in velike za okvir, svetinje, rožne vence, kipe in križe raznih velikosti in cen iz kovine in lesene, različni papir pismeni in pisarniški, razni ovitki, šolski zvezki, vse pisarniške potrebščine, trg. knjige, notici i. t. d. i. t. d.

Častito duhovščino opozarjamo posebno

na našo zalogo voščeni sveč prav po tovarniški ceni in sicer: pristno voščene kg. á K. 5.—, I vrste »Il Santo di Padova« kg. á K. 4.40, II vrste kg. á K. 2.40, okinčane sveče kg. á K. 3.40, ekono-mične sveče á kg. K. 1.90. Odpadki sveč se sprejemajo in plačujejo po kakovosti. V zalogi je kadilo (virh) á kg. K. 1.20, 2.—, 2.40, ter oglje za kadilnice á kg. K. 2.—. Stekla za večno luč, stenji za večno luč, vrvica za prižiganje na kilo, ali v zavitkih, prižigalniki (kajfeži), povoskano platno za altarje, tiskovine za čč. župne urade dobite istotam.

Sprejemajo se knjigoveška dela po zmerni ceni. Preskrbi se okvirje za razne slike. Razpolagamo z vzorci. Slike Prešerna, Gregorčiča, Vodnika in Slomška v lepem okvirju á K. 7.60. Podoba papeža Pija X v pozlačenem okvirju za K. 20.—. Sveče za domačo rabo á 3, 4, 5 in 6 v zavojni ter svečice zvitkih in za božičnice so vedno v zalogi.

Preskrbimo ovitke z poljubnim naslovom.

Dobava cerkvenih oblačil in cerkvenih potrebščin vsake vrste.

Obilo obiska in naročil prosi

Katoliško tisk. društvo v Trstu.

Izdaja: Katol. tiskovno društvo v Trstu.

Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Novo narodno podjetje

prvega odlikovanega elektrofotografskega atelje-ja

A. Jerkič Via delle Poste 10.

Slikanje izključno pri čarobni električni razsvetljavi ob vsakem vremenu tudi zvečer.

Svetovna novost!

ZALOGA

likerjev v sodčkih in butilkah

JAKOB PERHAR

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinjših in starih vin v butilkah.

Postrežba točna. — Cene zmerno. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolago veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstv poroke in društvene sestanke.

Toči domačevino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnstvo.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, —
z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Hranilnica in posojilnica v sv. Križu (pri Trstu)

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Podpisano načelstvo si ušoja naznaniti sl. občinstvu, da je otvorilo

hranilnico in posojilnico

za sv. Križ, Zgonik in Nabrežino v sv. Križu št. 188 (Župnišče)

Uradne ure: vsako sredo od 6—7 zvečer. Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Rentni davek plačuje hranilnica sama. Posojujejo se tudi domače hranilnice, to je posebne pušice za domačo štednjo.

Načelstvo.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Podurad v Trstu, ulica delle Poste 9. Telefon 2110

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4½%

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Novo pogrebno podjetje

Pisarna in prodajalna Via Vincenzo Bellini št. 13.

Telefon 14-02. (poleg cerkve sv. Antona Novega) Telefon 14-02

Zaloga oprave ulica Massimo D'Azeglio št. 18

Prireja pogrebe od najprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih, kakor tudi v s kristal'om zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliče, kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene rakve; čevlje, vence iz umetnih cvetlic, kovine, porcelana in perl.

Bogata zaloga: Voščene sveče.

Cene nizke, da se ni bati kokurece. Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo HENRIK STIBELJ in drugi.

Tiska L. Herrmanstorfer.

Odgovorni urednik: Viktor Cenčič